

עלון מס' 369 | פרשת שמini | ניסן תשפ"ה

שלהבת

מיסודם של הגאון ר' שמשון דוד פנקס זצוק"ל והגאון ר' עזריאל טאובר זצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת:
e.shalhevet@gmail.com

קול שלהבת
KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות
בנושאים:

חינוך
יעוץ נישואין
אמונה
השקפה
ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון:

03-6171103

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחייל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

ויטמין בי או ויטמין דו!!

בפרשת השבוע אנחנו פוגשים שתי דמויות הכי קוטביות והכי קיצוניות!! זה כנגד זה עשה האלוקים...

הדמות הראשונה והאידיאלית... הלא הוא אהרן הכהן!!! שכל עם ישראל עומדים כעת בחצר אוהל מועד... ממתינים שתרד אש מן השמים... וזה מתמהמה... האש לא יורדת... ואהרן הכהן מיד מבין ש... שזה בגללי!! אני אשם!!! כיון שראה אהרן שקרבו כל הקרבנות ונעשו כל המעשים ולא ירדה שכינה לישראל היה מצטער ואומר: יודע אני שכנס הקב"ה עלי ובשבילי לא ירדה שכינה לישראל!! אהרן אומר את זה למשה רבינו... ומשה רבינו לא מתווכח איתו... הוא לא מנסה להרגיע אותו... רגע רגע... יש פה עוד כמה מאות אלפי איש חוץ ממך... אולי בגללם לא ירדה אש... אבל לא!! משה מקבל את הטענה של אהרן... מיד כנס משה עמו ובקשו רחמים וירדה שכינה לישראל... עד כאן הדמות הראשונה...

כעת להבדיל אלפי הבדלות... אנחנו מהדקים חגורות ועוברים לדמות ההפוכה... ואת החזיר כי מפרים פרסה הוא והוא גרה לא יגר... החזיר הוא טמא!! ולגמרי טמא!! אבל עדיין יש לו סימן טהרה... ולא סתם אלא סימן טהרה גלוי... ותאר לעצמך שכולם אהובים כולם ברורים כולם צדיקים וכולם קדושים והאש אמורה לרדת מן השמים... אבל היא לא יורדת בגלל מישהו אחד... יש איזה חזירון קטן שכל כולו 'בהמה אשר איננה טהורה', וכל זמן שהוא כאן שכינה לא יורדת מהשמים... ונשאלת השאלה: מה קורה? למה האש לא יורדת מהשמים? לא ברור מי אשם... מיד החזיר פורש טלפיו ומכריז: אני לא יודע מי הטמא... דבר אחד ברור: שאני פה הטהור!!! אני יודאי טהור... מכאן ואילך תחפשו מי הטמא,

אהרן הכהן שכל כולו טהור לב!! הוא תמיד יצביע על עצמו... אולי משהו אצלי לא טהור... ואולי הכל מתעכב בגללי... ומאידך ה'דבר אחר' תמיד יתגנדר בקיסם טהרה שבין שינוי ויצביע לכולם ליטול קורה מבין עיניהם...

מה באמת ההבדל בין שתי הקטבים האלו??

אהרן הכהן הולך להיכנס לבד לבד לקודש הקדשים!!! בדיוק ביום הזה- ביום השמיני, אהרן נצטווה ש'כל אדם לא יבא באוהל מועד בבואו לכפר בקודש עד צאתו', אהרן הכהן הולך להיות שם לבד לבד!!! והיות והוא לבד אז הוא גם לוקח אחריות בלעדית!!! ולכן גם משה רבינו לא מתווכח איתו... לא בגלל שבאמת בגלל אהרן הכהן לא יורדת אש מן השמים, אלא בגלל שהוא זה שהולך לקחת אחריות בלעדית, אם הוא זה שצריך להיכנס לקודש הקדשים לבד!! וכעת לא יורדת אש מהשמים... אז הוא צודק שהוא לוקח אחריות לוקח את זה איש... מי שמבין שיש לקב"ה עסקים אישיים איתו!! הוא גם לוקח את הכל איש!!! הוא זה שלקח על הגב שלו את חטא העגל, והוא זה שהולך לכפר על כלל ישראל... מי שלוקח את הקרדיט המלא, הוא זה שגם לוקח על עצמו את האחריות...

אבל החזיר המדובר... הלא הוא קול המונה של רומי... ההמוניות... העדריות... התרבות המערבית של עשוי שהכל ביחד... אין פה שום דבר מגמתי... הכל תעשייתי... יש עולם... יש טבע... הטבע הוא פס יצור שמוציא המון בריות בלי תכלית... כל מה שנותר לך זה לעשות מרפקים ולדחוף ולנשוך ולחשוב על עצמך... אחרת ידרכו עליך...

אבל התוצאה היא בהתאם!!!

אהרן הכהן שהוא אשם בהכל... ולוקח על עצמו את כל האחריות... הוא הוא זה שאשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך', עליו הכתוב אומר: 'אהבת צדק ותשנא רשע', על כן... על כן שמחך ה' אלוקיך שמן ששון מחברך...!! כן... משה רבינו מאפשר לאהרן הכהן להיות אשם בזה שלא יורדת אש מהשמים... כי מקסימום אנחנו ניכנס לאוהל מועד... נסדיר את העניינים ונסלק את האשמה הזו... מי שלוקח על עצמו את מלא האחריות... כולם רוצים לעבוד איתו... הוא מצידו יקח על עצמו את האחריות, והקב"ה ימחה ויאמר: לא!!! דווקא בשבילך אני אוריד אש מן השמים... אבל ברגע שעשוי עסוק כל הזמן להתנער מאחריות... וכל פעם שהעסק לא זז... הוא מיד פורש טלפיו ועסוק בלהתנער מאחריות... על זה נאמרה הנבואה: אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך... בזוי אתה מאוד!!

מי שרוצה להיבלע בהמון... ומחפש לטשטש את המחל האיש של בזה שככה זה כולם... זה לא מקדם אותו לשום מקום!!! הוא רק מנציח את המחל!! אז נכון... שיצאת באלגנטיות מתחושת האשמה... ואתה מרגיש גלאט כמו כולם... אבל הסדק רק מרחיב... והמחל מעמיק...

מה מרגיש רבי עקיבא כשהוא לפתע מוצא את עצמו לבד לבד??

יש תיאור בגמ' סנהדרין על יום הסתלקותו של רבי אליעזר הגדול!!! ר' אליעזר כידוע היה מנודה... (הוא היה מנודה בגלל אותו מעשה בתנורו של עכנאי שהוא לא הסכים לחזור בו מדעתו ורשב"ג נידה אותו) והנה הגיע יום פטירתו, ור"ע ור"ט וכל הזקנים הגיעו לבקר אותו... הם נאלצו לשבת במרחק ממנו כדי מנודה... והיות ור"א באותה שעה היה חולה וסבל יסורים... הוא התבטא בכאב ואמר: חימה עזה יש בעולם!!! וכולם התחילו לבכות... אם ר"א הגדול שרוי בצער ומתבטא שיש חרון אף בעולם מה יש לעשות חוץ מלבכות... אבל רבי עקיבא ? ! ? כמו תמיד... הם בוכים ורבי עקיבא משחק!!!

שאלו אותו: למה אתה משחק... אפשר ספר תורה שרוי בצער ואתה משחק?? אמר להם רבי עקיבא: אני משחק בגלל שעד היום היה לי חשש!!! ש'כל זמן שאני רואה את רבי שאין יינו מחמיץ ואין פשתנו לוקה ואין שמנו מבאיש' - כלומר שתורתו של ר"א היא שלימה ללא פגם... וכלשון רש"י במקום: 'כלומר שהייתה לו הצלחה בכל מעשיו'!!! וכתוצאה מההצלחה הגדולה זו חששתי שמא רבי אליעזר קיבל את עולמו ואת כל שכרו כאן בעולם הזה, אבל כעת שאני רואה שהוא שרוי בצער, אוהו... כעת אני ששכרו שמור לו לעולם הבא,

והשאלה זועקת עד לב השמים:
אנחנו מדברים פה על רבי אליעזר הגדול שבמשך כמה שנים הוא מנודה!!! הוא מורחק מכולם... וכולם שומרים ממנו מרחק... (ואשתו 'אמא שלום' שהיא האחות של רשב"ג נאלצת כל יום להפסיק אותו בין תפילה לתחנון כי היא יודעת בוודאות שביום שהוא יסמוך תחנון לתפילה יהיה רעש בשמים ואחיה רשב"ג ימות בגלל צערו וקפידתו של ר"א...) ואני שואל אותך: כינינו... כשאתה שומע שכך רבי אליעזר הגדול סיים את חייו... בכזו בדידות ומידור ציבורי... זה הרי נשמע ההסתרת פנים הכי גדולה שרק יכולה להיות... גדול הדור שפעם עיני כל ישראל היו נשואות אליו... ובבת אחת כולם עוזבים אותו ומשאירים אותו לבד והוא מנודה וככה הוא גם עוזב את העולם!!! יש לך מ'איגרא רמא לכירא עמיקתא' יותר גדול מזה???

ותכלס!!!! למרבה התמהון איך רבי עקיבא רואה את התמונה העגומה הזו?? מצידו של ר"ע הכל כ"כ טוב ומושלם!!! שלא נותר לר"ע אלא להתהלך בחשש שרבי אליעזר קיבל עולמו בחייו... כי יש לו כזו הצלחה בככלל מעשיו... אין יינו מחמיץ ואין פשתנו לוקה ואין שמנו מבאיש... מצידו של ר"ע רבי אליעזר חי את כל חייו בגן עדן עלי אדמות, עד כדי שהחשש היחיד שנותר לנו זה לחשוש שהוא קיבל את כל שכרו כאן בעולם הזה...

רבש"ע: איך אתה מסביר את זה את התפיסה הכ"כ הפוכה הזו?? מה... ר"ע באמת לא רואה שרבי אליעזר מנודה ומורחק מכולם?? ר"ע לא יודע שרבי אליעזר שרוי כבר כמה שנים בהסתרת פנים איומה... שאנחנו מצידנו מאמינים שמתן שכר הצפון לו ממתין לו בשמים... כי כעת רואים רק את ההיפך הגמור?? אז איך ר"ע קורא את המפה בצורה כ"כ הפוכה מההיגיון שלנו??

דבר המערכת

המשך מעמ' 1

זה לא ישנה את המציאות... אבל אותו אהרן הכהן שנתקיים בו 'ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרים', אהרן שלוקח כל דבר בנימה אישית, ומבין שאין הדבר תלוי אלא ב... ואם שכינה לא יורדת זה בגללי... מה מתברר??

שהוא צדק!!! באמת השכינה ירדה רק בגלל!!! מי שלוקח אחריות ומבין שהשכינה לא יורדת רק בגללו, הוא זה שבסוף השכינה יורדת רק בגללו... ממילא: מה זה משנה אם השכינה לא יורדת רק בגללי, או שהשכינה בסוף ירדה רק בגללו... אם תתבונן המשוואה אותה משוואה...

יהודי מבין שאין הדבר תלוי אלא ב... האם זה אומר שאני אשם בהכל???

לא!!! אתה לא אשם בהכל... אבל אם אתה נבון... תבין שאתה יכול לבד לעשות הכל... וברגע שתקח אחריות אישית ותגלה אכפתיות לכבוד שמים... בסוף יתברר שהכל קרה פה בגללך... מכאן ואילך זה כבר משחקי מילים: או שתגיד שהכל תקוע באשמתך או שתגיד שהכל מחכה לך... מה שבטוח: אין הדבר תלוי אלא ב... לכל אחד מאיתנו יש את הבחירה או להיות אהרן הכהן או להיות משהו אחר... המשהו אחר הזה הוא 'דבר אחר'... מי שרוצה להפיל על ההמוניות ועל החברה את המחדלים שלו... זכותו המלאה... מה שבטוח: זה לא יוביל אותך לשם מקום... אבל אם תגיד שאין הדבר תלוי אלא ב... יתכן שאתה לא באמת צודק!! זה לא באמת בגללך... אתה אתה עלול להתברר כצודק כי זה באמת יקרה רק בזכותך... קח את המסר הזה לאן שאתה רוצה... והפעם פתוח לגמרי אפילו בלי דוגמאות... כנראה משמים- אין המקום ביריעה...

בשורה טובה...

בס"ד

נדי שתרוא
השל הבת
עולה מאליה

אנחנו שמחים להודיע כי בס"ד יתקיים

סמינריון שלהבת
במלון המפואר ניר עציון
שבהר הכרמל

החל מיום חמישי ג' אייר
עד מוצש"ק ה' אייר
27/2-1/3/25

פרשת
תזריע-מצורע.

הסעות
מירושלים
למבני ברק

כשרות
מהודרת
במקום

ערוך נחזור
כל שטח
היישוב

חדר גן כפרי
3X940 ₪

חדר גן דלוקס
3X1000 ₪

חדר בבנין המרכזי דלוקס
3X1020 ₪

• בהשתתפות הרבנים החשובים:
• הרב אברהם ישראל קליין שליט"א
• הרב מרדכי נתן טאובר שליט"א
• הרב שמואל פולק שליט"א
• לנשים: הרבנית ל.דנציגר (בתו של הרב טאובר ז"ל) והרבנית ר. קליין.

לרישום ולפרטים ניתן להתקשר לטל':

052-762-4521

שעות מענה טלפוני:
בוקר 10:00-13:00 ערב 20:00-22:30
בשאר השעות ניתן להשאיר הודעה

והתשובה היא מאוד פשוטה:

רבי אליעזר הגדול היה כ"כ גדול!!!! כפי שר"א עצמו מתבטא 'הרבה תורה לימדתי ולא חיסרתי תלמידי אלא ככל המלקק מן הים', כלומר: נשאר אצור אצל רבי אליעזר כ"כ הרבה תורה שכלל ישראל הפסיד בהתרחקות ממנו... שברגע שרבן גמליאל נאלץ לנדות אותו, זה היה ברור כשמש בצהרים שמי שכעת מנדים אותו... זה לא שמנדים את רבי אליעזר!!! אלא מנדים אותו!!!! אותו מלהתקרב לרבי אליעזר... כמו שלהבדיל כשנעלו את המטבח של אושיוץ ובתוכו העובדים המאושרים ששפר עליהם גורלם להיות נעולים בתוכו... אף אחד מהרעבים באושיוץ לא חשב לרגע שנועלים וכולאים את עובדי המטבח מלצאת לחפשי!!!! כולם הבינו שנעלו עלינו את שערי המטבח... שאנחנו לא יכולים להיכנס ולאכול עוד כמה קליפות יקרות של תפוחי אדמה... כולם הבינו שמישהו שנועל שם בפנים שפר עליו גורלו! הוא המאושר ואילו אנחנו הממודרים...

על אותו משקל: כשאנחנו לנדות את אור שבעת הימים שנקרא רבי אליעזר הגדול... אף אחד לא חשב לרגע שרבי אליעזר הוא המנודה!!!! כי... כי ממה הוא בדיוק מנודה? הרי התורה אצלו... 'שתי זרועותיו כשני ספרי תורה'... וכפי שהתבטא רבי יהושע על כסאו של ר"א, שהכסא שלו זה הר סיני, והוא עצמו לוחות הברית... ואם נאלצים לנדות אותו, הוא האחרון שמנודה, אנחנו ורק אנחנו הממודרים!!!! הוא מצד עצמו ממשך להיות רבי אליעזר הגדול... הוא ממשיך להיות בור סוד שאינו מאבד טיפה ואוצר בתוכו אינספור תורה והשגה ושפע אלוהי... זה היה כ"כ ברור... עד כדי שכשרבי עקיבא מגיע לבקר את רבי אליעזר... התחושה הטבעית היא: רבי רבי... אתה מושלם!!!! לך יש הכל... לך יש הצלחה בכל מעשיך... אתה אפילו לא טורח להתיר את הנידוי שנידו אותך, כי אין לך צורך באחרים... כמו שריב"ז כבר התבטא אם יהיו כל חכמי ישראל בכף המאזניים ור"א בכף שניה- מכריע את כולם... ולכן אתה מסתדר... אבל רבי רבי... מה איתנו??? שרבי עקיבא רואה את רבי אליעזר מבודד ומורחק מכולם, לא רק שהוא לא רואה בזה הסתרת פנים וגלות מצידו של רבי אליעזר... אדרבה... רבי עקיבא רואה בזה את פסגת השלימות של רבי אליעזר שהוא במדרגה כ"כ גבוהה שהוא לא זקוק לאף אחד... ואין יינו מחמיץ ואין שמנו מבאיש... ולא נותר לר"ע לחשוש אלא שר"א קיבל את עולמו...

אתה קולט איך רבי עקיבא קורא מפה???

אתה קולט איזה הבדל תהומי יש בין איך שאנחנו קוראים מפה ל-איך ר"ע קורא מפה?? הרי בינינו... פעם היה לר"ע 24.000 תלמידים... איזו מנהיגות... איזה עוצמה... והנה ביום בהיר אחד כולם מתו בין פסח לעצרת... ור"ע נשאר בודד עם פחות ממניין תלמידים... איזו נפילה... איזה 'נחות דרגה' שזה... תנסה לדמיין את ישיבת פוניבז עם אלפי בחורים... ראשי הישיבה מוקפים בתלמידים ובריתא דאורייתא... והנה בצוק העיתים קרה מה שקרה ויום בהיר אתה מגיע לישיבה ואתה רואה את הראש ישיבה עדיין יושב באותו מקום במזרח אבל בית המדרש ריק! ומישהו עומד בחוץ ומחפש צענטער למנחה... איזו הרגשה איזומה זו... איזה עלבון פנימי היה לך כתלמיד לראות כזה דבר...

אבל לא!!!! רבי עקיבא לא רואה את זה ככה!!!

רבי עקיבא לשיטתו רואה כל דבר ישר ללב הנקודה!!!

פעם ה' החשיב אותי ברקע של 24.000 תלמידים!!!! המספר העצום של התלמידים עשה אותי רבי עקיבא!!!! הוא זה שהכניס אותו ל'מועצת' של מוסר התורה... אבל כעת זכיתי לפעול ולהתעלות וה' חפץ בי גם כשאני לבד! אני מספיק יקר לו גם בלי התוצרת שאני מספק לו מסביב! אני בעצמי מספיק חשוב וטעים לו!!

כן... הייתה פעם מנהלת סמינר עוצמתית שניהלה סמינר גדול ביד רמה... ומטבע הדברים כתוצאה מזה היא הייתה אישה חשובה והיו רבנים שהתחשבו בדעה שלה כי ס"ס היא יצגה ציבור גדול... אבל בין הייתה היא גם הייתה אלמנה, ויום אחד הוצע לה שידוך ורב גדול אחד שכבר שמע עליה בתור מנהלת, כעת בא וסגר איתה שידוך!!! וזו הייתה מחמאה יותר גדולה מהכלל!!!! כי אותו רב, עד היום התחשב בדעה שלה כי היה יצגה 24.000 אלף תלמידות, אבל כעת שהוא הביע את רצונו להיכנס איתה לחדר יחוד זו כבר אמירה אחרת לגמרי!!!! זה כבר אומר שאני מצד עצמי חשובה גם בלי כל המסביב...

זה ההיבט של רבי עקיבא!!! אבי כח היחיד!!!!

כשרבי עקיבא רואה מלא מלא חרדים... ומלא מצוות... והמון חיוזקים ומשטחים של תורה... רבי עקיבא לא ממנה להתפעל... כי נכון... יש עניין להגדיל תורה ולהאדיר וזה בוודאי צריך להיות הכיוון שלנו... אבל ההישג הגדול לא נמצא פה!!!! כי מי שעושה את העבודה הכי טוב שיכול להיות... עדיין יכול להיות שהוא כושי טוב... ואם הכושי עושה את העבודה הכי טוב מכולם... אז הכושי יעשה את העבודה והכושי אח"כ ילך הבייתה... זה שאתה מצליח להביא המון הישגים בעבודת ה'... זה בהחלט מחמאה שאתה עושה עבודה טובה... אבל זה עדיין לא מחמאה אישית... מתי מתחילה המחמאה האמיתית?? בחדר יחוד!!!! איפה שאף אחד לא נמצא... איפה שהקב"ה פוגש אותך לבד לבד! ושם הוא לא חושש תוצרת... שם הוא רוצה אותך... הוא רוצה לשמוע מה יש לך להגיד לו!!!! שם הקב"ה מעביר ואומר לך: אני רוצה אותך!!! יש לי משהו איתך!!! אתה לא שירות הובלות טוב... אתה לא מקצועי מאוד... אתה זה אתה!!! יש לי משהו איתך- אתה!!!!

זה מה שרבי עקיבא אמר באותם רגעים שסרקו בשרו במסרקות של ברזל: 'כל ימי הייתי מצטער על מקרא זה, ואהבת את ה' אלוהיך... מתי יבא לידי ואקימנו...'

האם הקב"ה רוצה את התוצרת שלי או את החיוך שלי???

במשך עשרות שנים אני מתמסר למענו יתברך... מה אני לא עושה בשבילו... ואני עושה את העבודה ואני מצליח... כידוע: רבי עקיבא הוא בחינת יששכר... כל כולו היה מרביץ תורה... ויששכר משתבח בתואר 'חמור גרם'!! אני חמור טוב!!!! אני עושה את זה המירב והמיטב... אבל האם הקב"ה מעוניין בי כמות שאני?? אומר ר"ע: כעת שסורקים בשרו במסרקות של ברזל, פה אני לא יעיל!!!! החמור כבר לא יכול לזוז קדימה... כעת הקב"ה

רוצה אותי... רוצה את הנשיקה האישית שלי... יש לו משהו איתי ולא רק ממני... ר"ע אומר: כל ימי הייתי מצטער על מקרא זה... האם הקב"ה רוצה גם אותי???

מיותר לציין שלא צריך להגיע ל'סרקו בשרו במסרקות של ברזל', ובפרט בדורנו!!! יש לכל אחד מאיתנו מספיק התמודדויות... יש לכל אחד את החבילה שלו... את הפעקאלע האישית שלו... שאם נסתכל בהיבט 'הישג' של עבודת ה'... זה לא מקדם אותי בעבודת ה'!!! חבל רבש"ע... אתה 'מפסיד' עלי... אם תסלק את הקושי הזה הרי 'או אשמור פיקודיך וחוקיך בלי עצב ואתפלל כדת כראוי וכנכון', או חבל רבש"ע... אתה הרי רוצה שאני 'אכניס' לך לחשבון עוד שטייג בתורה... עוד דקדוק הלכה... ועוד כוונה בתפילה... לא??? אם ככה רבש"ע... אז קח ממני את ההתמודדויות המעצבנות האלו שלא יפריעו לי... ואז אתה יתברך 'תרויח' עלי הרבה יותר... זה יהיה לך משתלם...

אז זהו שהקב"ה לפעמים מקבל את הטיועון הזה... ולפעמים לא...

ולמה לא?? כי הרבה פעמים הקב"ה לא רוצה ממך שירות על תקן של כושי...

הוא לא רוצה ממך אלא רוצה אותך!!!! רוצה אותך איתו!!!

וכעת ההישג הגדול ביותר מבחינתו שזה שתהיה איתו שם בהתמודדות!! שתקבל אותו! ושתסכים לצעוד איתו ולא להתמרמר נגדו... אה... אבל על הדרך אני לומד פחות טוב... מתפלל פחות כוונה... ומה יהיה עם כל 'החובות' שלי בלימוד?? מתי אני אסיים את הש"ס?

הההלו... אתה מנהל העבודה של הרבש"ע?? אתה באמת חושב שהוא צריך סדרני מדפים ובלעדך כל הסחורה תשאר ככה?? אז לא!!!! עם סדרני מדפים הוא עוד יסתדר... יש משהו אחר הרבה יותר קריטי שעם זה הקב"ה קצת פחות מסתדר כביכול...

ה' רוצה כלה!!!! ה' רוצה מישהו שיסכים לחיות איתו!!!!

אל תשכח שכל העולם של הקב"ה... כל העסק הגדול של ה', הכל נועד בשביל לפרנס את הבית שלו... בשביל מה מיליונר עובד כ"כ קשה על כסף?? בשביל לעשות לביתו!! תחשוב שמיליונר מביא המון כסף אבל אין לו בית... אין לו אשה... אין לו בשביל מי להרויח כסף...

תחשוב שיש מיליונר שיש לו מלא מלא כושים שעושים את העבודה ומתניעים את העסק קדימה ויש רווחים גדולים... אבל אף אחד לא מחכה למיליונר הזה בבית... אז מה יש לו מכל העסק הזה?? מה יש לו מכל הכושים האלו??

לכן בסוף בסוף מי שבאמת באמת משחק בלב של בעל העסק זה מי שבשבילו כל העסק! זה מי שמחכה לו שם בבית ובשבילו הכל היה שווה... וזה המקום של כל אחד מאיתנו בהתמודדות שלו בארבע עיניים מול ה'! במקום שבו אין הרבה הישגים... אבל יש שם מפגש של עיניים... או עיניים אוהבות ומקבלות או עיניים מאוכזבות ופוזלות...

אם פעם היה לך קשה איך רבי עקיבא לא נשבר לרסיסים מלאבד כמו ידיו 24.000 תלמידים... לא כתוב בשום מקום שהוא היה שבור ורצון... כתוב שהעולם היה שבור... העולם היה שמם בלא תורה... אבל רבי עקיבא? ! לא כתוב איך הוא 'עבר' את המישר הנוראי הזה... ובאמת איך???

זו הנקודה!!! דווקא כשכל מפעל החיים הגדול זו לפניה... דווקא כשהכל חרב ור"ע נשאר לבד, דווקא שם התגלה יותר מתמיד שה' רוצה אותי!!!! ולא רק ממני!!!

כל עוד היו פה 24.000 תלמידים... אני מנהל העבודה במפעל... צריך את השירות שלי פה, ודווקא כשהכל נחרב ורבי עקיבא נשאר... לפתע רבי עקיבא הבין שה' רוצה אותו!!!! הוא נשא עיניים אוהבות לה' ואמר: אז הנה אני!!!! אני איתך!!!

אנחנו צריכים לתרגם את המסר הזה ליום שלנו... מחוץ לבית אני מזוי עניינים... אני מרים פרויקטים... אני מאוד דומיננטי... אבל כשאני מגיע הבייתה וחוזר להתמודדויות היומיומיות עם הילדים המטרוללים והויכוח שלא סיימנו מאתמול... כאן פתאום אנחנו מרגישים בזבוז וחוסר מציץ... הההלו... מחוץ לבית אתה אולי טרקטור... אבל קח בחשבון שיכול להיות שאתה כושי טוב על טרקטור... אתה סדרן מדפים טוב ואתה עושה את העבודה כמו שצריך וצריך אותך בגלל היעילות שלך... אבל כעת ? ? ברגע שהגעת הבייתה...

כאן הקב"ה רוצה אותך!!!! לא ממך!!!! ולכן פה זה כבר לא עניין הישג... פה ה' רוצה לפגוש את המקום שלך... האם אתה מוכן לעבוד אותו לפי התכניה שלו...

ר' עזריאל זצ"ל היה רגיל לומר בשם אחד מגדולי החסידות זיע"א שהיצר הרע שאנחנו מכירים מהרחוב ומהשטיבל... זה לא היצר הרע בעצמו... זה רק אחד מהסוכנים שלו... ולמה?? כי היצר הרע בעצמו מחכה לך בבית!!! שם הוא לא סומך על אף אחד!! כי האירוע האמיתי מחכה לך בבית... שם הרבש"ע בעיקר רוצה לפגוש אותך... ושם היצר הרע שם את כל כובד המשקל... ובשביל זה יש לנו את רבי עקיבא!! להזכיר לנו שגם זיכוי הרבים והרבצת תורה של עשרות בשנים... בסוף בסוף עומד רבי עקיבא ומכריז: כל ימי הייתי מצטער על מקרא זה!! מה זה כל ימי? כל ימי הרבצת התורה שלי... תמיד הצטערתי על ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך... בכל מידה ומידה שהוא מודד לך... שם המפגש הגדול והמרום ביותר... הרי שלנו לפנינו... עשרים וארבע שעות שבש"ש ביום... בבית מול הילדים... בזוגיות... מול המצב החשבון... בכל מידה ומידה שהוא מודד לנו... אנחנו איתו לעד!!!

"וצדיק באמונתו יחיה"

מאת הרב ישראל קליין שליט"א

שהיו מחבבין את הצרות

טובה, כלומר העסק שהם עשו בשמירת המועדים של מגילת תענית, וכתבו וטרחו וגזרו דלא למיספד בהון ודלא להתענאה בהון, זה לא היה הנס שהיה חביב עליהם, אלא, **לראות כיצד הצרה עצמה היתה טובה ולכן זה נקרא מחבבין את הצרות.**

וזה ביאור הפסוק (ישעיה לה'): ופדני' ה' יִשְׁבֹּן וְיָבֹאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׁמְחָת עוֹלָם עַל רִאשָׁם שִׁשְׁוֹן וְשִׁמְחָה יִשְׁיֻגוּ וְנָסוּ יִגְוֹן וְאָנְחָה, מהו ששון ושמחה ישיגו הם ישיגו **שכל הרעה עצמה היא טובה.**

כך מבאר השפת אמת את ענין השירה שבכל יום וזה לשונו ולמה צריך להזכיר קריעת ים סוף באמת ויצוב לפי שכיון שקרע להם את הים האמינו בו, שנאמר: ויאמינו בה' ובמשה עבדו, ובזכות האמנה שהאמינו זכו לומר שירה ושרתה עליהם שכניה, שכן כתיב אחריו אז ישיר משה, לכך צריך אדם לסמוך גאולה לתפלה, כשם שהם הסמיכו שירה אחר האמנה והקריעה, וכשם שהם טהרו לבם שירה שכן כתיב: וייראו העם את ה' ויאמינו ואחר כך אז ישיר, כך צריך אדם לטהר לבו קודם שיתפלל (שמו"ר כב ג ד) וביאר השפת דברי המדרש הללו (בשלח שנה תרמט)

הענין הוא דכתיב אז ישיר משמע שאז נגמר עיקר המכוון של הגאולה. כי העיקר היה שנבראו בני' להעיד על הבורא יתברך כמו שנאמר עם זו יציתי לי תהלתי יספרו. וע"י הגלות במצרים נזדככו בכור הברזל להיות כלים לשיר ולזמר לפניו ית'. לכן כשנגמר הגאולה נפתח פיהם ואמרו שירה. ולכן האמינו. כי כשיצאו ממצרים מ"מ לא הבינו מה יתרון נעשה ע"י הגלות. ואח"כ הבינו שנעשו כלים.

כמו שאמרו במדרש יונת בחגוי הסלע כ' השמיעיני את קולך. **שכל מה שהיה בחגוי ובסתר המדרגה הכל להוציא מכה אל הפועל להשמיע קולם. ומעין זה יש בכל יום שצריך אדם לתקן מדי יום ביומו כל מה שיצרו מתגבר עליו בכל יום, לקיים יונת בחגוי כו' ואחר כך כשזוכה לטהר לבו יכול לקרות ק"ש ולהתפלל.**

מבואר מדבריו הנפלאים של השפת אמת שבאמת כל עוד האדם לא נמצא בדרגת האמונה שהוא מבין שכל הרע הוא טוב עדיין אין זה נקרא "ויאמינו בהשם" ויאמינו בהשם האמיתי השלם והבורר, היא רק ההכרה שהכל לטובה וכל הרע היה כלי שרת להוציא ממנו כבוד שמים. עבודתו כיהודים היא באמת לחפש בכל נקודת רע את הטוב הגנוז בתוכה את העין טובה.

זה כפי הנראה סוד דברי הגמרא שהמובחר ללקיחת מרור הוא חסה משום דחס רחמנא עלן כלומר הדבר שנלקח בגלל הרמז **לוימרו את חיייהם הוא חס רחמנא עלן** זה חלק מהוימרו שהכל לטובה וחס רחמנא עלן.

עוד מבואר בפוסקים שלוקחים יין אדום בליל הסדר לארבע כוסות ועליו אומרים את כל הלילות והשבחים להשם, הלל הגדול, והלל המצרי, ונשמת, קידוש וברכת המזון, והסיבה שהוא צריך להיות אדום הוא זכר לדם שפרעה רחץ בדם תינוקות ישראל.

יהודי לוקח כוס יין אדום - דם בידו, ומשבח ומפאר לבורא עולם ואומר בהתרגשות מיוחדת, אשר בחר בנו מכל עם ורוממו מכל לשון וקדשנו במצוותיו, **אנחנו מודים לבורא עולם גם על הדם שנשפך מאתנו** מתוך הכרה שהכל נעשה לטובתנו.

החרוסת אף היא בנויה על השילוב המדהים בין יסורים לאהבה, בחרוסת נרמז הטיט, היא צריכה להיות עבה כטיט ומעורבת בין אדום זכר לדם היהודי הנשפך במצרים, היא עשויה מתפוח שיש בו חמיצות לרמוז על כך שקחו שיניהם של ישראל מעבדות, ומעורב בה זנגול או תבלין הדומה לתבן זכר לקש ולתבן שקוששו במצרים, ומאידך היא עשויה מכל המינים שבהם נמשלו ישראל לשבח ואהבה, לאגוז שאינו מתלכלך לעולם ולשקד לרמוז שהקב"ה שקד על ישועתו של ישראל, ומתמרים לרמוז על כך שישאל יש להם לב אחד לאביהם שבשמים, **האהבה והיסורים משמשים בה בערבוביא**, ללמדך שאין זה סתירה כלל, אלא הם שני ניגודים המשלימים אחד את השני, כל היסורים מגיעים מתוך אהבה ולטובת המתייסר.

זו היא המידה של וידום אהרן הנידונה לעיל, אותה בהירות, אותה אספקלריא המאירה, של לראות טוב אלו הם שנותיו של אהרן בעולם, מסכת חייו של אהרן והלמידה ממידתו היא הנותן ונוטעת בנו כוח להודות ולהלל גם על הצרות. וזהו לקח ולימוד לנו באמירתנו את השירה בכל יום, לדעת להודות להשם על כל הקשים כקריעת ים סוף שאנו עוברים מתוך הכרה בהירה שכל דעביד רחמנא לטב עביד.

ברצונו להתבונן בנקודה הקשורה לפרשתנו יחד עם ניחווחות חג הפסח שעבר עלינו וללמוד נקודה נפלאה לחיים. אחד הנושאים המרכזיים בפרשתנו, פרשת שמיי, היא מיתת שני בני אהרן וקבלתו של אהרן בדומיה ובשתיקה את מיתתו. שתיקתו של אהרן בדומיה במצב נורא זה היתה מקור השראה לכל עם ישראל לסבול בדומיה את כל הבא עליהם, אהרן לימד אותנו את המבט וההסתכלות הנכונה על זמן צרה.

יש בדבר הזה נקודה עמוקה מאוד המשתייכת למידתו של אהרן הכללית, והיא מידת **עין טובה**. המידה הזו שהוא יכל לראות את משה רבינו אחיו הצעיר ממנו, עולה לגדולה ובמעמדו הרוחני בהנהגת עם ישראל עולה עליו, הוא המשנה והסגן כביכול של אחיו הצעיר, למרות שהוא היה מנהיגם של ישראל כל עוד משה רבינו לא הופיע במצרים.

היכולת הזו של **עין טובה**, שאותה התורה מציינת ב"וראך ושמח בליב"ו וחז"ל העידו שאהרן היה בכוחו לקדם את משה רבינו בתופים ובמחולות לגדול השמחה שהציפה את ליבו על גדלותו של אחיו, ובשל העין טובה הוא זכה, כמו שאחז"ל בגלל ה"ראך ושמח בליב"ו זכה לחושן על ליבו. מידה זו של "עין טובה" היא ההסתכלות הטובה על כל דבר, והיא זו הגורמת לאדם גם לקבל דין שמים באהבה, המבט שלו הוא מבט טוב על כל דבר, הוא רואה את צד הטובה גם בזמני הקושי, הוא רואה מה טוב בכל המצב, זהו מבט מחודש והסתכלות מאירה על כל החיים.

כשיש לאדם עין טובה ומבט חיובי הוא יוכל לראות את הכול בצורה אחרת, ומכאן אני רוצה לבאר חידוש נפלא שנתחדש לי בחול המועד הזה, והוא קשור בקשר אמיץ עם האמור לעיל. כאשר הרמב"ם מתאר את סדר אמירת ההלל בפ"ג מהלכות חנוכה הוא כותב מנהג קריאת הלל בימי חכמים הראשונים כך היה שהגדול מקריא ההלל וכל העם עונים ק"ג פעם הללויה, **סימן להם שנותיו של אהרן.**

מקור דברי הרמב"ם הוא בירושלמי ומדרשים כמו שצינו מפרשי הרמב"ם על אתר אבל עדיין האיזכור שאמירת ההלל הוא כמנין שנותיו של אהרן צ"ע אין זה מדרכו של הרמב"ם להביא גימטריאות ופרפראות.

ונהנה בעצם המנין של אמירת מאה עשרים ושלוש פעמים הוא צ"ב הלא אין רק שמונים וחמש פסוקים בהלל ואיך מגיעים למנין מאה עשרים ושלוש,

ומצאתי בתכלאל התימני שהן עושים הלל בקירוי כמו בזמן הגמרא אבל הם מחלקים כמה פסוקים לב' וג' פסקאות. מה שיותר מעניין שבסדר החלוקה הזה יש דבר מדהים. סדר עניית ההלל הוא הודאה על הטובה אבל גם על הרעה, כמו המזמורים אהבתי כי ישמע השם את קולי, וכמו המזמור לא לנו השם לא לנו, שם אנו מדברים על הרע והצער ומשבחים את הקב"ה גם על האפפוני חבלי מות.

והדבר הנפלא הוא שלפי סדר עניית ההלל בקירוי היו אומרים למה יאמרו הגוים איה נא אלוהיהם והציבור עונה **הללויה** צרה ויגון אמצא **הללויה** אפפוני חבלי מות **הללויה**, ואולי זה הביאור שבחצי הלל משמיטים דייקא את שני הפרקים שמדברים על הצרות, לא לנו ואהבתי כי ישמע, כי את אלו צריך לומר רק בזמנים מיוחדים, לא בכל יום אדם יכול להגיע להכרה השלימה שלמרות שאפפוני חבלי מות בכל זאת הללויה, זו היא מדרגה מיוחדת ולכן זה נקרא **חצי הלל** כי הלל השלם הוא היכולת להודות על הרע בלי זה הרי זה **חצי הלל**, ודו"ק.

כלומר ההודאה בהלל היא הודאה גם על הרע, מעתה נוכל לבאר אולי וכן שמעתי בשם הרב יונתן דייוד שליט"א, לבאר דזה רמז הרמב"ם **ש'הללויה** הוא מנין שנותיו של אהרן, כי כדי לשבח את השם על הצרות צריך להיות בעל "עין טובה" מופלא, שתמיד רואה את נקודת הטוב, הוא מסוגל לשיר ולהודות הללויה על אפפוני חבלי מות. והחשבון הוא לפי מנין שנותיו של אהרן, כי כל שנותיו הצטרפו למקשה אחת של ראיית הטוב בעולם, של ההסתכלות העמוקה שבכל הקשיים הגדולים ביותר שם נמצא הקב"ה והכל לטובה.

כך יכל אהרן להשכין שלום בין איש לאשתו, בין אדם לרעהו. הוא אמר לראובן שמעון מאוד רוצה בקרבתך והוא מצטער שהתרחקת ממנו וכן היה הפוך לשמעון, הוא לא ח"ו שיקר, הוא רק האיר את עיניהם שאפשר לראות חיובי את הזולת וכך היה משכין שלום.

מידה זו היא המידה הנותנת ביד האדם את הכוח לומר **הללויה** גם הצרה ויגון אמצא. וראיתי עוד בספר דברי יציב שביאר הא דאיתא בשבת יג. מי כתב מגילת תענית רבי חנניא בן גרון וסייעתו שהיו מחבבין את הצרות, וכו' וברש"י מחבבין את הצרות שנגאלין מהן והנס חביב עליהן להזכיר, ולכאורה מגילת תענית היא המקום בו נכתבו כל הניסים שנעשו לישראל, וכמו שכתב רש"י והנס חביב עליהן, ומדוע זה נקרא מחבבין את הצרות, לכאורה היה צריך לומר שהיו מחבבין את הניסים, וביאר הדברי יציב, שהיה להם הכח המיוחד להשיג אחרי הישועה שגם הצרה עצמה היתה

סדרת שיעורים חדשה של הרב ישראל קליין שליט"א, להצית את השלהבת

קול הלשון. מספר ישיר: 073-2951352 להקיש 2 ואח"כ 1.